

С Л У Ж Б А
СВѢТОМ ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИКУ
ХАРИТОНУ КОСОВСКОМ

пострадалом у царском градѹ Призренѹ
1999. годинѣ, од рѹке безбожних Арнаѹта

*Службу сїевали, уз Божију помоћ,
Хорейиской Максим
(сїиихире на вечерњу и јуїрењу)
и Хорейископ Наум (канон на јуїрењу)*

Месеца септембра, у 28. дан.

Спомен
Светоґ Преподобномученика
Харитона Косовскоґ

На великом вечерњу:

Певамо: Блажен је човек..., први антифон.

На „Господе, Теби завапих...“, стихире на 8:

Глас 1:

 есели се и радуј се Небеска Србијо,* отвори и узвиси врата своја,* јер гле к теби долази свети војник Христов,* преподобни међу страдалцима,* свети мученик Харитон.* Дobar подвиг савршивши и веру сачувавши,* венцем двоструким се увенча,* преподобијем и страдањем.* Зато сада с преподобнима ликује* и с мученицима се радује,* Христа славећи и за нас Га молећи,* да спасе душе наше.

Рашири руке Симеоне,* свети старче и светородни началниче,* прими духовно чедо своје,* светог страдалца Харитона,* да са њим предстанеш Христу Богу* и смело ускликунеш*: *ево мене и деце коју ми даде Бој**! Радуј се премудри пастиру Саво,* Српске земље просветитељу и учитељу,* јер ево кротак као јагње страдалник,* и смирили свети мученик Харитон,* долази из земаљског у небеско стадо твоје,* да прими твој очински благослов,* и са тобом за нас молитвено предстане* пред лицем Пресвете Тројице.

Ликуј зборе преподобних* и слави светли саборе мученика,* саподвижник и саборац ваш Харитон,* у ваше редове ступа,* да у вечности опева и прославља Бога,* Који чини чудеса посред земље Српске* дарујући јој преподобног инока* и трпељивог страдалника,* дивнога међу светима,* славу монаха и украс мученика,* предстојећег са хоровима светих* престолу Пресвете Тројице.

Црноречка пустињо украси се,* Архангелска Лавро уздигни се,* јер из вас засија пресветла звезда* на небу Цркве Христове,* преподобни мученик Харитон.* Узвелича се Стари Рас, земља Немањина,* освештана подвизима и молитвом* светог оца Харитона,* хвали се Лазарево Косово,* обaгрено његовом крвљу мученичком,* за Христа наново проливеиом.*

Глас 6:

Свети Божји угодници,* славни љубитељи пустиње* Јоаникије Девички и Петре Коришки* уздигните своје свете руке,* прослављајте и благосиљајте Живога Бога,* што вам Црноречка пештера породила последоватеља,* на земљи наследника и на Небу сажитеља,* преподобног послушника и смиреног монахољупца Харитона,* који вашим стопама ходећи достиже блажени покој.* Њиховим светим молитвама,* Господе спаси душе наше.

Главу твоју од безбожних мучитеља одсечену,* прими света косовска и метохијска земља,* а душу твоју светлу примише Небеса,* тамо је дочекао свети кнез Лазар,* и са њиме косовски мученици,* витезови и страдалци,* који душу положише за ближње своје,* Христову заповест о љубави испунише,* и веру у Њега сачуваше* са њима радујући се, моли оче Харитоне* за нас славеће спомен твој.

Велике и преславне ствари се говораше о теби* Призрене царски граде,* јер у теби Господ објави,* свог угодника и за веру страдалника,* светог Харитона*; монаха ревносног и послушника смиреног,* који разапе себе свету и свет себи,* у монашком живљењу и подвизавању,* зато Христос погледа на смирење његово,* и увенча га венцем мученичким,* прибродивши га Небеској војсци,* да са анђелима непрестано слави,* велико име Пресвете Тројице.

Глава твоја света украси земљу метохијску,* а тело твоје чува старорашка немањихка грудa,* док се душа твоја радује Богочовеку Христу,* у Царству Небеском са свима светима.* Њега као преподобни моли и као мученик умоли,* да дарује мир васељени* и душама нашим велику милост.

Слава, глас 6:

Преподобни оче и свети мучениче,* по свој земљи изађе преславни глас о теби* сабеседниче ангела, сапричасниче мученика,* ангелски на земљи живећи,* мученичком кончином Бога си прославио* веру у Христа сачувао.* Сада се радујеш у дворима Небеским,* и веселиш у насељима праведних.* У њима непрестано моли Бога* да утврди веру православну* и заштити Цркву Своју,* од буре и насртаја јереси и лажних учења,* да нам дарује победу над њима,*

укрепивши десницу православних,* који заједно са тобом православно исповедају* Тројицу Јединосущну и Нераздељиву,* Оца и Сина и Светога Духа,* једну власт, једно царство и Господство* и Једну Једину свету, саборну* и апостолску Цркву.

И сада, Богородичан Догматик, глас 6: Кто Тебје не ублажит...

Вход. Светлости Тиха, Прокимен дана.

Читања:

Паримије преподобнога 2 и мученику 1:

Читање из Премудроти Соломонових (3, 1-9):

Праведних су душе у руци Господњој...

Читање из Премудроти Соломонових (5, 15-24 и 6, 1-3): Праведници ће до века живети...

Читање из Премудроти Соломонових (4, 7-15): Праведник кад до-стигне да сконча...

На Литији:
Стихире самогласне:
храма и Преподобномученика 3:

Глас 3:

Царство Небеско свом душом зажелевши, и Христа свим
срцем узљубивши,* презрео си ововремни живот, светску
вреду, сујету и таштину,* путем иночког живљења кренувши,* целог
себе посветио си Богу.* Тако избављен од замки овога света,* усрд-
ним подвигом осветио си своју душу,* зато те преслатки Христос
из монашких обитељи* пресели у станове Оца Небеског,* да у не-
изрецивој сладости гледаш Пресвету Тројицу.

Житија светих усрдно прочитаваше,* Христов угодник Харитон,*
животе светих подражавајући, ум, срце, душу и целог себе благо-
даћу испуни,* и тиме славу светих обрете,* славећи Онога Који га
прослави,* у монашком живљењу и мученичком подвигу.* Зато сада
у светим твојим молитвама, преподобни оче и мучениче Харитоне,*
не заборави браћу своју и благочестиви народ свој,* већ нас свагда
заступај пред престолом Вишњег.

Кротак, смирен и незлобив био си оче,* зато те као јагање на за-
клање одведоше,* богомрски и злочестиви мучитељи,* главу ти
свету одсекоше* и целомудрено тело твоје ножевима избодоше.* Но
сада, украшен ранама и мученичким страдањем,* смело стојиш у
збору преподобних и мученика.* С њима за нас моли Јагње Божје
Христа,* *Које узима на Себе ѿрехе светиа*,* да нам дарује опроштај са-
грешења, мир и велику милост.

Слава, глас 5:

Нека се обрадује душа моја због Госиода, јер ме обуче у ризу сѣ-
асења,* са пророком пева преподобни мученик Харитон,* обукавши
свету монашку ризу* и обагривши је мученичком крвљу,* заблиста
сјајно на Небесима,* усрдно молећи Христа,* да дарује народу
своме,* победу над врагом и над сваким лажним учењем,* зацарење
истине и Божје правде* у душама нашим и у земљи отачаства нашега.*

И сада, Богородичан, глас исти.

На Стиховње:

Стихире Преподобномученика, глас 5:

Анаас светло празнује Црква Христова,* поју свесветли хорови ангела и архангела,* радују се сабори монаха, веселе се зборови правоверних људи.* Све небеско ликује са земаљским,* због светог Харитона* овенчаног сјајним венцем мучеништва* и славом преподобних.* Зато се сада са мученицима моли* и са преподобнима вапије ка Господу* да обожи, сложи и умножи православни род наш.

Стих: Часна је пред Господ смрт преподобних Његових.

Радуј се свештена главо,* за веру у Христа одсечена,* и у недра свете земље косовске положена.* Радуј се Харитоне славо монаха,* украсе мученика,* и радости праведних.* Радуј се кротки и незлобиви страдалче,* стубе трпљења и тврђаво вере,* радуј се радости рода нашега.* Радуј се витезу духовни,* и Христов војниче добропобедни.* Радуј се косовских страдалника похвало* и великомученика Лазара духовни сине.* Са њиме умоли Спаса Христа,* да утврди земљу нашу миром,* а народ твој у вери православној.

Стих: Блажен је човек који се боји Господа, у заповестима Његовим ће хтети веома.

Заблиста свесветли спомен светог Харитона,* смерног подвижника и благодушног страдалника.* Зато, чесни саборе монаха,* и христоимени зборе верника,* врлинама прославимо у врлини заблиставшег,* и трпљењем следимо у страдањима непоколебивога,* небеском славом овенчаног Харитона.* Преподобног међу мученицима,* и мученика међу преподобнима,* двоједним подвигом прославившег Христа,* који се сада радује са Њим* на Небесима, у све векове.

Слава, глас 1:

Ходи благоверни роде Српски,* свануо је други Видовдан* и спомен нове косовске голготе оца Харитона.* Зато умијмо лице своје покајничким сузама,* украсимо душе побожношћу* и саберимо се

у вери светосавској,* запечаћеној светим Косовским заветом,* да саставимо празник и торжество* у славу новог косовског мученика у Христу победника,* светог Харитона преподобномученика.* Јер он приброја себе* у војску светог и великог кнеза Лазара* и са њим приобрене венац рајски* и непролазну славу Царства Небеског,* где заједно моле благога Христа* да нам дарује опроштај грехова и велику милост.

И сада, Богородичан, глас исти.

Тропар, глас 1:

адуј се славна Христова Цркво,* ускликните и појте Небеса,* веселите се преподобни и ликујте мученици,* јер стекосте небеског сажитеља,* преподобног монаха и светог мученика* Харитона Косовског, предивног Христовог страдалца,* који се моли за душе наше.

На јутрењу:

На Бог Господ, Тропар Светога (двапут),

Слава, И сада, Богородичан Васкрсни.

По првој Катизми, Сједален, глас 3:

Одсецањем своје воље умревши на крсту послушања,* бескрвним мучеништвом у монашком живљењу* ти стече венац рајски,* а одсеченом главом својом,* и мученичком кончином венац свој усугуби,* сада двоструко овенчан за нас моли Бога,* преподобни, трпељиви страдалче Харитоне,* да дарује мир свему свету* и душама нашим велику милост.

Слава, И сада, Богородичан, глас исти:

Радост си свему свету родила, Богородице - Христа Богочовека,* у једној ипостаси две природе сјединившег.* Њега непрестано моли са хоровима преподобних* и војскама мученика за нас Богомати,* да нам дарује опроштај грехова и живот вечни.

По другој Катизми, Сједален, глас 5:

Псаламски опевајмо верни људи,* верног слугу Христовог,* изврсног монаха - санаследника преподобних*; постојаног страдалца - сажитеља мученика,* светог Харитона Косовског.* Прославимо радосно спомен његов,* славећи Христа Богочовека,* Који га укрепи у добром подвигу на земљи,* и овенча славом на Небу.

Слава, И сада, Богородичан, глас исти:

Теби Богоневесто певају сабори ангела,* и Тебе прослављају зборови преподобних* и велича мученичко сословије.* С њима у молитви пружи своје свете руке,* на којима си држала Сведржитеља свега,* на молитву за нас смерне слуге твоје,* те умоли Спаситеља Христа Бога,* да даруј мир Цркви Својој,* победу над врагом и јеретичким безумљем,* и да спасе душе наше.

После Полијелеја:

Сједален, глас 3:

Уша твоја као чиста голубица,* горећи неугасивом чежњом ка Небеском Царству,* избеже све замке нечастивог,* и винувши се у духовне висине* на крилима испосништва и мучеништва* слете на гране Дрвета Живота – Христа.* У Његовом блаженству будући* братољубиво у молитвама помињи* и нас браћу твоју и благоверни народ Српски.

Слава, И сада, Богородичан, глас исти:

Тебе слави сабор анђела и пева род људски,* као Дјеву и Мајку Бога нашега.* Надумном чистотом и светошћу својом архангеле си надвисила,* зато предстојећи пред престолом Самога Христа* - Сина Твога и Бога нашега* непрестано узноси своје материнске молитве за род наш хришћански* и као чедољубива Мати* не остави нас јадне да у гресима пропадамо,* и у невољама пребивамо.* Но светом руком својом* покривај нас и од невоља и зла избављај* као неуморна заступница православних.

Степена: 1. Антифон 4. гласа: Од младости моје...

Прокимен, глас 4: Часна је пред Господом смрт Преподобних Његових.

Стих: Шта ћемо узвратити Господу за све што нам дарова.

Јеванђеље по Луки, зач. 64, гл. 12, ст. 8-12

Псалам 50:

Слава: Молитвама Светог Преподобномученика Харитона...

И сада: Молитвама Богородице...

Стихира самогласна, глас 6:

Стих: Помилуј ме Боже...

И си похвала монаха и слава мученика,* украс Цркве Христове,* радовање и похвала рода нашега* свети Харитоне Ко-

совски.* Тебе Христос оснажи да у добром исповедању* мученички пострадаш и залог православне вере сачуваш.* Зато те усрдно молимо,* моли непрестано Христа Бога,* да нас сачува у вери отачкој,* да народу дарује мир* и Црквама једномислије* у јединству вере и заједници Духа Светога.

Спаси, Боже народ Твој...

* * *

Канон Преподобномученика, глас 8.

Акростих: „Мученика Христовог Харитона хвалим. (Х)орепископ Н(аум)“.

Песма 1

Ирмос: Прешавши воду као копно, и побегавши од египатског зла, Израиљац клицаше: избавитељу и Богу нашем појмо!

Мучениче Христов Харитоне, моли Бога Логоса, да ми подари реч да достојно опевам христолику лепоту душе твоје и мученички подвиг твој.

У који калуп речи да сместим подвиг светог мученика Харитона, како да море сместим у чашу? Но, ти страдалче Христов, красото крстоносног српског рода, прими похвалу коју ти приносим.

Чашу мучеништва за Христа испио си радосно, хитајући у рајска насеља као што јелен хита ка изворима вода, зато сада ликујеш у хору нових косовских мученика.

Богородичан: Ево Преподобномученика Харитона, Богородице, новог сведока Васкрслог Господа Христа и подвижника светог послушања, који с Тобом моли Сина Твога за многострадални народ српски.

Катавасија: Отворићу уста своја...

Песма 3

Ирмос: Небескога свода врхотворче Господе, и Цркве градитељу, Ти ме утврди у љубави Твојој, крају жеља, тврђаво верних, једини Човекољупче.

Небо и земља данас славе крстоносца Харитона, изданка рајског Сеоца, васпитаника црноречке пустиње и царских Архангела, рукосад пастира доброг Артемија.

Изабраниче Господњи, ватрени слуго Бога живогa у времену греховном, од детињства си крст свој благодарно носио и тако нови Јов многострадални постао.

Крстом својим као ралом, Господ је њиву срца твога обделао и на њему семе речи Своје посејао, ти си га с љубављу херувимском примио и Богу стоструки род мучеништва донео.

Апостолском ревношћу распаљен, од детињства си плодове послушања, трудољубља, и братољубља рађао, зато те је Господ златним венцем мучеништва овенчао.

Богородичан: Христа Бога нашега мати, заштитнице монаха, Пресвета Дјево, моли Јединог Човекољубца да ме јадног помилује.

Сједален преподобномученика, глас 4:

Подобен: Јавио се јеси данас васељени...

Распаљен огњем Божанске љубави зажелио си да живот свој у монашком подвигу проведеш у манастиру Светог Саве Освећеног у Светој Земљи. По промислу Божијем Света Земља те није примила, да би се Света Српска земља - Косово и Метохија твојом светом мученичком крвљу, у време најновијег зулума арнаутског, залила и тако Богу стоструки род донела.

Слава, глас и подобен исти:

Твоја мученичка крв, трпељиви слуго Господњи, заједно са крвљу свештеномученика Стефана Метохијског и осталих новомученика српских пострадалих од руку злочинаца, вапи Богу као некада крв Авељева. Зато моћним молитвама својим притеци у помоћ народу светосавском крстоносном, који данас иде где га кундак гони и коноп води, да поново у слободи духовној и народној кличе Богу: Алилуја!

И сада, Богородичан:

Богородице, Ти си пристаниште, тврђава и прибежиште верних, помози нам да душе своје одбранимо од греха и Веру Православну од свејереси екуменизма.

Песма 4

Ирмос: Господе, чух тајну Твога домостроја спасења, разумех дела Твоја и прославих Твоје Божанство.

Рањен стрелом божанске љубави, под окриље Преподобног Петра Коришког си похитао, да би себе свету распео и као жртву свеспаљеницу Богу принео.

И душом и телом Богу си служио, душу си молитвом и сузама покајања хранио, а тело постом, бдењем и трудом на послушању кротио, зато си небески мир задобио.

Светим послушањем и смирењем храњена, душа је твоја, пребивајући у трпљењу, Богу угодила и Анђеле обрадовала.

Богородичан: Теби се молим Пречиста Дјево, прими молитве оних који Те са вером призивају, и принеси их Сину Твоме и Богу нашем, јер си Ти наша брза помоћница и прибежиште.

Песма 5

Ирмос: Просвети нас заповестима Твојим Господе, и мишицом Твојом узвишеном, подај нам мир Твој, човекољупче.

Очима душе свагда гледајући Господа свако послушање си смирено, свом душом и свим срцем извршавао, ни у чему себе не штедећи и само од Бога плату очекујући.

Велика је била твоја љубав према ближњима блажени, многим добрим делима потврђивана и Троједином Богу на пријатни миомир приношена.

Обучен у оклоп ћутања и наоружан мачем молитве, храбри војнике Христов, добар си рат ратовао, трку завршио и веру одржао; због тога те је Господ, праведни Судија, венцем мучеништва овенчао.

Богородичан: Грехом охладнелу душу моју, Твојим топлим молитвама загреј Пресвета Владичице, да бих Богу плодове покајања принео и у радост Господа свога ушао.

Песма 6

Ирмос: Излићу молитву ка Господу, и Њему ћу казати туге моје, јер се душа моја испуни зала и живот се мој приближи аду, и молим се као Јона: Боже изведи ме из трулежи.

Христов светионик у ноћи богоодступништва и најезде јеретика екумениста био си преподобни оче Харитоне, примером и речима показујући пут праве вере, смирења, трпљења и послушања.

Анђелска красота и незамаљски мир зрачили су из тебе свеблажени, јер си у срцу носио Цара мира – Господа Христа; Њега моли за мир свега света и мир у душама нашим.

Роптање, малодушност и туга бежали су од тебе смирени, јер си сузно покајање стекао, Житија светих усрдно читао и њиховим примерима душу хранио.

Богородичан: Исцели ме од греховних страсти Пречиста Дјево, као некада молитеља твога Харитона, да бих и ја чистим срцем служио Господу и Царство Небеско наследио.

Кондак Преподобномученика, глас 8:

 анас Црква слави Христовог војника, светог Харитона новог мученика, што за Христом пође и крст своје понесе и за Христа Бога главу своју даде. Тога ради верни узвеличајмо Христа Бога нашега који у сваком нараштају има сведоке Своје и молитвама њиховим роду хришћанском милост дарује.

Икос:

Ходите мученикољубци да светим песмама прославимо новог сведока Васкрслог Господа Христа, златни клас са њиве рода српскога, Преподобномученика Харитона. Он животом својим и мученичком смрћу прослави Бога у последње време и на делу по-

каза да је светост живота у сваком нараштају достижна уз јаку вољу и одлучност да се истрајно, и крстоносно, без освртања натраг, иде за Христом. Зато просветљеним умом са васкршњом радошћу ускликнимо мученику:

Радуј се, похвало рода српскога крстоноснога!

Радуј се, подвижниче светог послушања!

Радуј се, кротки, трудољубиви и трпељиви слуго Бога живого!

Радуј се, јер си мученичком смрћу прославио Бога!

Радуј се, преподобномучениче Харитоне, свети приносе рода светосавског!

* * *

Синаксар:

Месеца септембра, 28. дана, празнујемо спомен Преподобномученика Харитона Косовско-метохијског, који је пострадао од злочинаца у Призрену, јуна 1999. године. Његово намучено и обезглављено тело пронађено је у околини Призрена у месецу августу Лета Господњег 2000.

Стихови:

Крстом Христовим победи смирили Харитон,
Због Христоприпадности
арнаути му главу отсекоше,
Тело његово земљу српску освећује и краси.

Синаксар:

Овај предивни изданак рода српскога и велики сведок истине Христове, рођен је у подкопаоничком селу Сеоцу код Луковске Бање, од побожних, вредних и скромних родитеља Будимира и Милке Лукић. Рођен је на Аранђеловдан (21/8. новембра) 1960. године. Од малена се одликовао побожношћу, послушношћу и трудољубљем.

У детињству је остао без оба родитеља, тако да је терет сеоског домаћинства врло рано пао на његова детиња плећа. То је био по-

четак његовог великог крстоношења. Од своје 23 године живи и ради у Нишу. Био је марљив, одговоран и вредан радник. Карактерне особине Радославове биле су и неустрашивост, строгост, ватреност духа, одлучност. Свима је пружао потребну помоћ, макар то било и на своју штету.

Његова љубав према Господу се многоструко увећала после смртне опасности у рату у Хрватској, 1990. године. Његов даљи живот после учешћа у рату био је испуњен тако ватреном ревношћу, као да је свагда пред собом гледао Господа у свој слави Својој. У то време упознаје се са старцем Илијом, игуманом манастира Св. Јована Крститеља у Матејевцу, недалеко од Ниша, који га до одласка у манастир духовно руководи. Од оца Илије добија благослов за одлазак у манастир Светог Саве Освећеног у Светој Земљи. Манастирска управа је одбила да га прими у братство. Са благословом оца Илије, пар месеци касније, одлази у манастир Црну Реку. Овде почиње његово добровољно страдање за Христа, ново крстоношење.

Од самог доласка у манастир ревновао је у послушању, трпљењу, одсецању своје воље и осталим духовним и телесним трудовима. Био је веома ћутљив и молитвен, никада беспослен. Са благословом игумана, помагао је и околним мештанима и пријатељима манастира. На сва манастирска богослужења долазио је први, непокретно стојећи на целом богослужењу, ма колико оно било дуго. Молитвена сабраност и непрекидно пребивање у Господу уносили су у његову душу непомућени мир, који је из њега зрачио тако јасно као што сунце зрачи својом светлошћу. При таквом душевном миру, његово је тело цветало христоликом лепотом, тако да је благошћу свога изгледа и целом својом појавом сведочио да је постао станиште Духа Светога и да је далеко од сујете овога света.

Роптање, малодушност и незадовољство били су далеко од њега. У својој чежњи за Богом он је заборављао себе и трудом изгарао на послушањима, мало марећи и за сам свој живот. Мучеништво је, може се слободно рећи, и прижељкивао. Према свима је био благ и кротак, предусретљив, састрадалан и пријатан. Речи оговарања, осуђивања или ниподаштавања других нису се могле чути од њега.

Неизмерно је волео да чита „Житија Светих“ и поуке Светих Отаца.

Из Црне Реке, по благослову епископа, премештен је у манастир Светих Архангела код Призрена.

Овде је пострижен у монашки образ од стране свог духовног оца и надлежног архијереја – Епископа Артемија, према коме је имао велику љубав, поверење и послушање. На монашењу је добио име по Светом Харитону Исповеднику (спомен његов 11. октобра/28. септембра). Као монах Христов још више је ревновао у послушању, трпљењу, молитви, посту и осталим монашким трудовима.

Своје последње послушање примио је 15. јуна 1999. године, нешто пре 11 сати, испред епископског двора у Призрену. Требало је отићи у град, по храну. Рекавши: „Нека је благословено“, кренуо је аутомобилом, без страха. У самом граду био је заустављен од тројице терориста и легитимисан. Одмах по легитимисању, терористи црних униформи и још црњих душа одвели су га његовим аутом у непознатом правцу. Ово се дешавало наочиглед немачких војника у саставу НАТО '„мировњака“'. Цео догађај видео је и један немачки новинар, фотографисао и истог дана обавестио епископију. Терористи-арнаути су га најпре зверски мучили а затим му и главу отсекли, негде у околини Призрена. Његово намучено тело зликовци су тајно закопали у месту Тусус код Призрена. Заједно са телом закопане су, од стране КФОР-а и убица, све информације о њему.

У периоду неизвесности, мученик се неким од братије и у сну јављао, говорећи да је пострадао. Тело је пронађено у августу 2000. године од стране Комисије за есхумацију тела несталих и киднапованих Срба. Недалеко од оца Харитона пронађена су и тела неколико Срба пострадалих у исто време.

Мошти мученикове нађене су без главе. Утврђено је да је она одсечена оштрим предметом. Кости руке биле су поломљене, као и кичма, којој је недостајало неколико пршљенова. Подрасник и џемпер били су у пределу срца на неколико места избодени ножем. Џемпер је са предње стране био распорен. Били су то најбољи докази неописивих мука које је овај преподобномученик поднео за Христа, попут првих хришћанских мученика из времена зверских

римских царева. Мучениково тело убрзо је из Призрена као из корена ишчупани црвени косовски Божур унето у манастир Грачаницу (11. новембра, 2000. године). Ту су му се верни са љубављу поклонили. Сутрадан, је пренесено у његов први манастир - Црну Реку где је прописно и опојан од свог духовног оца – владике Артемија, братије, сродника и многих верника. Мучениково свето тело је након опела предато својој мајци - црноречкој земљи, да је краси и освећује, само на пар метара од његове некадашње келије. То је уједно био и први гроб у црноречком манастиру, од његовог оснивања.

Због свог врлинског живота и преславне победе над ђаволом, извојеване Крстом Христовим и проливањем крви на светом послушању, отац Харитон је од почетка сматран новим мучеником Христовим. Због тога су монаси и мирјани недуго по мученичкој кончини осликали његов светитељски лик а верни људи почели су усрдно призивати његову молитвену помоћ и заступништво. Онима који су га са вером призивали уследила је и брза помоћ. Народ је често, на молитвеним саборовањима, појао песме у његову част спеване, молећи му се и величајући његов подвиг.

Сабор игумана Епархије рашко-призренске у егзилу, одржан дана 16. маја 2016. године у манастиру Светог Јована Крститеља у Љуљацима, само је потврдио општеприхваћену истину да је монах Харитон нови мученик Христов, и саборно га унео у Диптихе Светих Православне Цркве. За датум његовог спомена одређен је 28. септембар (по старом календару) тј. 11. октобар (по новом календару). Истога дана је и спомен Преподобног Харитона Исповедника, светитеља по коме је отац Харитон добио своје монашко име.

Молитвама Светог Преподобномученика Харитона Косовског, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј и спаси нас. Амин.

Песма 7

Ирмос: Некада у Вавилону младићи, који беху дошли из Јудеје, вером тројичном угасише пламен пећни, појући: благословен си Боже отаца.

Трње страсти и гордост арнаутску Крстом Христовим си сасекао, због тога сада у Небеској Србији, у хору српских мученика неућутно појеш: Господе и Боже благословен си.

Очистивши себе сузама покајања и мученичком крвљу, и обукавши се у царску одећу врлина ушао си у дворе Господње кличући: благословен си Боже отаца.

Непријатељ своме телу, био си оче Харитоне, да би га од страсти очистио и Богу у живу и чисту жртву принео кличући: благословен си Боже отаца.

Богородичан: Адским пићем мржње опијени, арнаути су одсекли главу монаху Харитону, смиреном слуги сина Твога, који са Тобом моли Бога за све који кличу: благословен Бог отаца наших.

Песма 8

Ирмос: Цара небескога, кога поју Војске Анђелске, хвалите и преуносите у све векове.

Христос те је мучеништвом наградио, јер си себе свету и свет себи у крстоносном монашком подвигу распео и у срцу му ангелски појао: Господа хвалите и преуносите у све векове.

Вођен си био као овца на заклање од безбожних арнаута, на миг НАТО окупатора, тако си српска жртва свепаљеница постао, да би народ светосавски до краја века Богу појао: Господа хвалите и преуносите у све векове.

Арнаути су те зверски мучили и на крају ти ножем главу отсекли у Призрену царском; тиме су себе убили а теби славу и радост донели у којој са Ангелима појеш и преуносиш Господа у векове.

Богородичан: Лажно хришћанство са запада кроз екуменизам поново устаје на Свето Православље у Србији и широм васељене; умоли Пречиста Сина свога да опет посрамљено одступи.

Песма 9

Ирмос: Спасени Тобом, Дјево чиста, ми те исповедамо као истинску Богородицу, величајући те са бестелесним хоровима.

Измучено твоје тело сада освећује и краси црноречку обитељ, глава метохију славну, а душа насеље српских новомученика; са њима умоли Бога да род наш ослободи јарма глобалистичког.

Молимо ти се свети, јер као мученик имаш слободу пред Господом, измоли нам милост од Господа, смерност и истрајност у борби против зловерних екумениста.

Христов послушни слуго, Ангела сапричасниче, преподобномучениче Харитоне, прими недостојну хвалу од мене свегрешног, и буди ми заступник пред престолом Творца.

Богородичан: Не допусти Пречиста да до краја живота будем роб страсти; ослободи ме ропства свемоћним молитвама Својим, да бих и ја са свима светима славио Бога у векове.

* * *

Ексапостилар, глас 2:

Светлост Христову носио си у срцу своме блажени Харитоне,* светлошћу Његовом блисташ сада у Царству Небеском,* њоме обасјај и нас који те смирено славимо,* певајући Онога Који те је вечном славом овенчао.

Слава, И сада: Богородичан:

Мати Богоновесто Зоро најсветлијег Дана,* несагорива Купино и Свећњаче златни,* на коме нам је заблистала вечна светлост Христос Богочовек,* Који нас је спасао од вечне пропасти,* надумно примивши кроз тебе нашу природу.

На Хвалите:

Стихире Преподобномученика 4, глас 1:

Као мудри трговац пролазним страдањима* задобио си вечно благовање у Господу.* Зато, о угодниче Божји,* победоносни војниче Христов,* Харитоне преблажени,* украсе војске мученика Христових на небесима,* непрестано са свима светима* моли за нас да се спасемо.

Као земни ангел у монашком живљењу* заблистао си сјајним подвигом и смирењем,* а као небески човек,* страдања ради свога,* наследио си оно што се речима исказати не може* - Небеска блага, дарована онима* који Бога, у истину љубе.* С тога, топли наш пред Богом заступниче* и неуморни молитвениче,* не лиши нас, браћу своју,* свога молитвеног покрова* и посредништва пред Богом.* Молећи Га и умољавајући* да Цркви Својој дарује мир,* победу над злославним јересима* и душама нашим велику милост.

*Диван је Бог у свейима Својим** – радосно пева Црква Божја,* стекавши тебе, као преподобног молитвеника* и страдалнога помоћника* свима у невољама, о Харитоне,* преподобномучениче и велики угодниче Христов.* Радосно пева Небеска Србија* красећи се тобом, тврдим и пресјајним дијамантом вере,* кличући са њом поје земаљска Србија,* призивајући твоје свете молитве,* молитвени покров и заштиту од многих невоља и беда* дошавших на нас.

Прођосмо кроз огањ и воду, и извео си нас у њокој,** одушевљено кличе радости истоименити мученик Харитон,* обревши оно што око не виде и у срце човечије не дође,* на Небесима, где са хоровима светих мученика* и за веру страдалника,* прославља Свог Дародавца вечног живота - Христа Бога.* Он је Хлеб Небесни и Чаша живота,* свима који са вером исповедају* да је Он заиста Син Божји,* савршени Бог и савршени човек,* Који је дошао у свет* да спасе род људски.

Слава, глас 3:

Радуйте се кротки и смирени срцем* јер се вашој радости придружио* радосноимени мученик вере Христове,* смерни монах и неустрашиви исповедник Харитон Косовски.* На земљи крвљу својом украси косовске равнице и метохијске долине,* на Небесима блиста славом вечном, и сјаји се нетварном светлошћу.* Будући од Христа увенчан нетрулежним венцем* трпељивог страдалца за истину вере православне.* У добром исповедању свој живот окончавши, у Царству Христовом свој мир пронађе, насићујући се гледањем светлозарног лица Његовог.* У непролазној светлости Васрлога Христа,* и нас помињи браћу и чеда твоја Харитоне,* радосни сведоче вечне радости у Христу.

И сада, Богородичан, глас исти.

Славословље Велико.

* * *

На Литургији:

Псалми Изобразитељни и од

Канона Преподобномученика песма 3 и 6.

Прокимен, гл 7: Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим.

Стих: Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у цркви преподобних.

Апостол: Тимотеју, зач. 291, гл. 1, ст. 8-18.

Алилуја, глас 6: Блажен је човек који се боји Господа; у заповестима Његовим ће хтети веома.

Стих: Моћно ће бити на земљи семе његово.

Јеванђеље: Марко, зач. 37, гл. 8, ст. 34-38- гл. 9, ст. 1.

Причастен: Радујте се праведни у Господу, праведнима приличи похвала.

Крај и Богу слава!

